

కథానిక

కురూపిభార్య

నేను నవమనస్కుణ్ణి. అయితేనేం? నాభార్య కురూపి. నన్నుగా, పొట్టిగా, నల్లగాఉంటుంది. కాలపెడగావేసి నడుస్తుంది. చిన్నకళ్లు. కాని అందమైనట్టు, కోయిలకంఠస్వరమానూ! ఆ రెండు విషయాలూనూ భగవంతుడు ఇతరత్రా ఎందుకు చేశాడో నాకయితే తెలియదు.

ఇంకా కాపరానికి వచ్చేవాటికి కాస్త నయం. అది పెళ్లివాటికి చెప్పకకొంకాకుండా ఉంది.

నా పెళ్లి స్థిరమైనకొకటే నాకు పెళ్లంటే ఏమిటో తెలియదు. "ఈవిడే పెళ్లికూతురు" అని దాన్ని నాకు చూపించినపుడు నాకు దానిమీద ఏమో మమకారం కూడా కన్పించింది. ఏమిటా నాకు ఏ ఆడదాన్ని నేనుకున్నా ఒకటే ననీ, జరిగినవీ, జరగబాడోయింది. పెళ్లి కళ్లన్నీ రాసిపెట్టి ఉండినవేననీ నాకు చాలాకాలమై తెలుసును. ఎవరిభార్య అందంగా ఉన్నదీ, ఎవరిభార్య అనాకారి అయిందీ అన్వేషించేవాళ్లు పనిపాటాలేని బుద్ధిహీనులని నేను నమ్మాను. అందం దేనికి? కూరొందుకుంటారా?

పెళ్లికి నాకు పద్నాలుగేళ్లు. అయితే సంబంధం స్థిరపడి ముహూర్తం సమీపించేలోపుగా, ప్రమాదం జరిగిపోయిందని నేను తెలుసుకున్నాను. మానాన్న వినకుండా వింటే పుకంపేసేస్తాడు మానాన్న! నలుగురూ ఆయన్ను ఈ సంబంధం కుదిర్చినందుకు ఆడిపోసే మాటలూ, నా భావిగతిగురించి పడ్డబాధా విచారాలూ గమనించేటప్పటికి నాగుండెలో దక్కుతున్నట్టింది. దాంపత్యంలో, తీరా, అంద చందాలతో పనిఉండేమోననే సంకయం నాలో పుట్టుకొచ్చింది.

నాలో ఏ విశేషమూ లేదని గట్టిగా నమ్మిన నాకు నేనో నవమనస్కుణ్ణి నే నువ్వారే ఈసందర్భంలో చెబినపడింది. కాని అందుమూలంగా నా సంతోషం మరింత బాస్తీ కావటానికిబదులు దినలే బాస్తీ అయింది. ఇటువంటి నాకా ఆకురూపి!

ఒకరాత్రి ఎవరూ చూడకుండా పక్కలో పడుకుని ఏడిచాను - దేవుణ్ణి ప్రార్థించాను, ఈ సంబంధం తప్పించమని. అయితే దేవుడు నాకు సాయపడలేదు. సామాన్యంగా మానాన్న తలపెట్టినపనికి దేవు డడ్డుపడడు. అడ్డుపడాలని కొంత ప్రయత్నం చేసినవాళ్లు ఓడిపోయినారు. వాళ్లు దేవుడికన్న మొనగాళ్లు కారని రూఢిగా లేలిపోయింది.

నాపెళ్లి అయింది - ఆ కురూపికి.

నా భార్యచేరు సుందరి - సుందర మాటి క్యం; హస్తనామం సుందరి.

నా జన్మకు తీరని అపచారం జరిగినట్టు భావించుకున్నాను. కాలక్రమాన అయినా నాకు న్యాయం జరగకపోతుందా అనుకున్నాను... కాని నాభార్య చచ్చిపోయి, నాకు మరో పెళ్లి కాలేదు!

అక్కడకూడా ఆశాభంగమే అయింది.

నాభార్య కాపరానికి రావటానికి సిద్ధంగా ఉంది. కురూపిదానితో కాసరం చెయ్యటం మొదలుపెట్టిన తరువాత నాలో ఏమార్పు కలిగింది నాకు తెలియదు; కాని ఏదోమార్పు కలుగుతుందనీ, అదివాంఛనీయమైన మార్పుకాదనీ మాత్రమే నే నెరుగుదును.

నాభార్య కాపరానికి వచ్చింది. ఆ గర్భాధానవాటి రాత్రి నేను నాభార్యకేసి చూడటానికి జంకాను. తప్పనిసరిగా చూడవలసి వచ్చేటప్పటికి అది నాకళ్లకు ఆటే అసహ్యంగా కనిపించలేదు. బహుశా నేను దాని అనాకారిత్వం గురించి ఉన్నదానికి మించి ఉపాించటం వల్లనేమో!

"ఈ మొహంకాక ఇంకేమొహం మైతే నాకు బాగుండేది?" అని ప్రశ్నించుకుంటే, నాకింకే మొహమూ ఆక్షణాన స్ఫురణకు రాలేదు.

"ఈ భార్యను నువ్వు స్వీకరించారు! దీనితో నీ కెటువంటి నేపాభావమూ పనికి రాదు! ఇప్పుడు దీనితో ఎటువంటిసంబంధమైనా పెట్టుకుంటేనా, అనుమానాస్పదమైన సత్రం మీద సాక్షిసంతకం చేసినట్టే!" అని నా అంత రాత్రి హెచ్చరించసాగింది.

అంతరాత్రి కేం తెలుసు, పాపం? మనం ఏమనమంటే అదల్లా అంటుంది. సమయం వచ్చి నప్పుడు అట్లా అనమని నేను దానికి నాపెళ్లి అయిన మర్నాటినించీ, ఈ నాలుగేళ్లబట్టి, చెబుతూ వచ్చాను!

"ఇదో కొత్తఅనుభవం. చేతికి అందుబాటు లోకివచ్చింది! నిన్నెవరూ శిక్షించరు! తరువాత నీ కిష్టమైనా కాకపోయినా, ఈ అనుభవం ఏమిటో తెలుసుకో! ఇంతలో వచ్చిన వస్త్రం ఏమింది?" అని ప్రశ్నలతో నన్ను హెచ్చరిస్తూ ఉంది.

కేవలమా జిజ్ఞాసతో మాడుకున్నవాణ్ణి నేను నాకురూపిభార్యను సమీపించి చెయ్యి పట్టుకున్నాను. నేను మొదలుపెరికిన చెట్టల్లేపడి పోలేదు. కాని నాభార్య తలవంచుకుని స్వీకృత పటం నాకు అనుకోని ఆనందం కలిగించింది. సిగ్గునేది నాభార్యకురూపిమొహానికి ఏమైనా అందం చేకూరుస్తుండేమోననీ బలవంతాన దాని

మొహం వైకృతి మాత్రాను. దానికళ్లు తడిగా ఉన్నై. ఒకటి రెండు చుక్కలు చెక్కిళ్ల మీదిగా జారిస్తే.

ప్రపంచంలో ఉన్న అందమైన మొహాల్లా అందమైన మొహం కనిపించినా నావృద్ధయం అంత చలించిఉండదు. నేను నా అంతరాత్మకూ, ప్రకృతికీ, నన్ను ఒక్కసారిగా మరిచిపోయి ఆ దుర్గాగా "ఎందు కేడుస్తున్నావు?" అన్నాను.

కాంతివంతమైన దీపంకేసి చూడబోయి చూడలేకపోయిన దానట్లే నాభార్యతల తిప్పకుని ఏమీ లే దన్నట్టు తల ఆడించింది. నేను కళ్లనీళ్లు కుడవబోతే నాకన్న ముందే తను చీర చెంగుతో కళ్లు కుడుచుకుంది. అంతమేర చీర నల్లగా అయింది.

"నీ ఒంటి రంగు చూడు: కరిగి ఎట్లా వస్తున్నదో?" అన్నాను కాని మాట నోరుబారి వచ్చే సిన తరవాత భయంవేసింది - అది మళ్లీ ఏడుపు మొదలుపెడుతుండేమోననీ.

కాని అద్భుతవశాత్తూ అటువంటి దేమీ జరగలేదు. వైగా అది కొంచెంగా నవ్వి, చాలా చిన్నగొంతుతో, దాని కోయిల కంఠస్వరంతో "అటువంటి దాన్ని చేసుకున్నార! ప్రీకోరి!" అన్నది.

"నీ గొంతులో ఎంత అందం పెట్టాడు దేముడు!" అన్నాను.

"పోనివ్వండి, ఆ మాత్ర మన్నా -" అని మానేసింది నాభార్య.

కేవలం జిజ్ఞాసతో నాభార్యను కాగిలించుకున్నాను. నా కేమీ రోతగాని, బాధగాని కల క్కపోవటం చూసి ఆశ్చర్య పడ్డాను. వైగా దానిచెంప నాచెంపకు తగలగానేచాలా ఆనందం కలిగింది. ఆ తరువాత పరిపూర్ణమైన నిర్లప్త తతో - ఆనందంపొందే ఆశ ఈవజ్రాత్మక మైనా లేకుండా - దానిమొహం చేతుల్లోకి తీసుకుని మూతి ముద్దుపెట్టుకున్నాను. అంత కన్న ఇంకోముద్దయితేమాత్రం ఎక్కువవేడిగా, ఎక్కువ ఘాటుగా, ఎక్కువ తియ్యగా ఉండ వచ్చు పని నాకు తోచలేదు.

"ఎవరై నా చూస్తే నవ్వుతారు!" అన్నది నాభార్య.

"నన్నట్లా అంటే మరింత రేగుతాను!" అని, రుజువుకూడా చేశాను.

"మీరింత మంచివారు!" అన్నది నా కురూపి భార్య. పాపం, దానికి భావప్రకటన చేసేటం దుకు భావ లేదు. అయితే దాన్ని అర్థంచేసుకునేటందుకు భాష అవసరం లేకపోయింది.

ఆ కురూపిభార్యను ప్రేమించి నేను సంఘానికి చాలా ద్రోహంచేసిఉండాలి. అందరూ నన్ను విద్వారంగా చూడ సాగారు. చక్కని వాళ్లం అనుకునేవాళ్లంతా నన్ను చూసి నా ఎడటే నవ్వారు. నేను ఎడటపడగానే నాతో గంభీరమైన విషయాలు కూడా ఆపుకుంటే ఆగని నవ్వుతో మాట్లాడసాగారు.

"ఈ పెళ్లినికే ఇంత ఉచ్చి తప్పిబ్బులవు తున్నాడు. ఇంకా రంధ దొరికితే" అని ఎవరో అన్నట్టు నాకు రూఢిగా తెలిసింది.

ఆడతన మంటూ ఉన్న ఏ పదార్థానికైనా నేను "పడతా"ననే విశ్వాసంతో కావాలి ఒక ముప్పైఅయిదేళ్ల పూర్వసుందరి ఒకా మె

నాతో సరస నల్లపా లారంభించింది. ఆవిణ్ణి ముద్దుపెట్టుకుంటే వెచ్చగా, ఘాటుగా, తియ్యగా ఉంటుంది దని నాకేమీ నమ్మకం చిక్కలేదు. ఆవిడకోకక్యం వదిలించుకున్నాను.

నేను సంఘానికి ద్రోహం చేశానని నాకే నమ్మకం కలిగింది. తస్యపనులు చేసినంత మాత్రంచేత సంఘం కన్నెర్ర చెయ్యరు-ఆచేనే తప్పడు పనులు తప్పచేసేవాడల్లే చేస్తే. అయితే నేను ఈ విషయంలో కొంచెం నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించి ఉంటాను. నాభార్య నా కనుమాపు మేరలోకి వస్తే నేను తప్పని సరిగా నవ్వేవాణ్ణి, కళ్లతో మాట్లాడేవాణ్ణి. నాభార్య బదులు చేప్పేదికాదు. కాని స్వీకరిం

చేది. నాకంటే భావకోసం వెతికేది.

"నావంక అట్లా చూడకండి! నా ఒళ్లంతా జిల్లు మంటుంది! అంతా కనిపెట్టి ఎగతాళి చేస్తారు. ఇప్పటికే పడలేకుండా ఉన్నాను. ...వాళ్లు అనేది నవ్వుతూనే అంటారుగాని ఇవ తలవార్ల కట్లా ఉండేదీ అలోచించరు!" అని అది నన్ను ప్రోవేటుగా మందలించేది.

"ముందు ముందు నీ మొహం చూడని రోజు లాస్తా! నీ చేతి మంచినీళ్లు కూడా తాగని రోజులాస్తా! ఇంతకురూపితో ఎన్నాళ్లు కాపరం చేస్తారు- ఎంత నవమనస్కుణ్ణులే మటుకు! ఈ నాలుగురోజులూ ఏదో విధంగా గడిచిపో నివ్వక నా కడ్డం చెబుతావేం?" అని నేను దాన్ని గట్టిగా కోప్పడేవాణ్ణి.

దానిమీదట నాభార్యకు పశ్చాత్తాపం కలిగి తన ముక్కుతో నానిపులూ చక్కరిగిరి పెట్టేది - నేను ఎప్పటికీ ఆమాట అన పని వాగ్దానం చేసేవరకూ!

నాభార్యను ఇతరులు అనాకారి అంటున్న కొద్దీ దానితో ఆసేతుగా ఉండ దలిచాను. నాకు అదొక ఆశీర్వాద మల్లే పనిచేసింది. నలు గురు అందమైనవార్లమధ్య నాభార్య కనిపిస్తే ఆ అందగత్తెలను హత్యచేతా మనిపించేది; నాభార్యమీద అపారమైన బారి కలిగేది. తర వాత దాన్ని ఒంటరిగా చిక్కించుకుని ముద్దు పెట్టుకునే వరకూ ఆ బాధ తగ్గడికాదు.

ఒకసారి నాభార్యతో ఎవరో ఒక ఇల్లాలి "ఏమమ్మా, నీ మొగుడు నువ్వెంత చెబితే అంతటిగా?" అనటం వాచేవిన పడ్డది. ఆ రోజునించీ పనిపెట్టుకుని నాభార్య యెడల వినయ విధేయతలు కనబరవ సాగాను.

"మీరు నన్నట్లా చంపుకు తింటున్నారేమింట్టి?" అన్నది నాభార్య. ఏ మన్నాను.

"మీరు నాచెప్పచేతల్లో ఉన్నారని అంతా అనుకుంటున్నారు. నిజం వాళ్లకేం తెలుస్తుంది?"

"నిజమేమి" అన్నాను.

"పోనిస్తురూ!" అన్నది నాభార్య దిగులుగా.

"పిచ్చిదానా, నీకు వాళ్లతో ఏమిటి? వాళ్ల మాటలు నే నేం పాటిస్తున్నాను?"

"మీకేం? మగవాళ్లు. మీకు జరుగుతుంది!"

"నువ్వు మగవాడినే! ఇంత కోతి ఆడ డెట్లా ఆవుతుంది?"

"అదీ, మాటతోనేనే పడతి!"

తన అనాకారిత్వం నాభార్యను చాలా నేధిస్తున్న దని చాలాకాలం తెలియదు. ఒకనాడు సుందరి "ఈ జన్మకు మీకు నే నే గ దా పెళ్లిన్నా?" అన్నది.

"ఏ మయితే?"

"ఏమీ కాకేం? నేను కురూపిని, మీ రంద గాళ్లూనూ!"

"కురూపితో కాపరం చెయ్యటం కష్టమా?"

"కాదూ మరి?"

"నేను కష్టపడుతున్నట్టు కనిపిస్తున్నా నా?"

"ఇది సాంతం చెల్లించని నీ ననుకుంటున్నా నా?"

"పోనీ, అందగాడితో కాపరం చెయ్యటం సులభమా? నీకు హాయిగా పెళ్లొతున్నదా?"

"మీ కెవరు సమాధానం చెబుతారు?"

అప్పుడు నే నన్నాను: "నేనుమాత్రం నిన్నే పట్టుకుని వెళ్లాడుకున్నా నా ఏమిటి? ఎవరన్నా అందగత్తె కావాలంటే నాకు దొరక్కపోతుందా?"

"ఏదో చేసి కొంపమీదికి తీసుకురండి!"

కేవలమా అనుయ చెళ్లకక్కినవాళ్లు వెళ్లకక్కగా నన్ను శాస్త్రోక్తంగా చేసి విమర్శించినవాడు మా మేనమామకొడుకు. నాడు పత్రికల్లోనూ అక్కడా బూతుకథలు రాస్తూంటాడు.

వాడు నాకు, నాభార్యకూ ఉన్న సంబంధం పశుకామమని రుజువుచేశాడు. అయితే, విజ్ఞాని కనక పశుకామంలో తప్పేమీ లే దన్నాడు. మళ్లీ, నేను మరొక స్త్రీని ఎరగని కారణంచేత నాభార్యమీద నాకున్న ప్రేమలో విశిష్టత ఏమీ లే దన్నాడు.

"నాభార్య నావంక ఎట్లా చూస్తుందో నువ్వెరగవు!" అన్నాను. "నన్నెంత గాఢంగా కాగిలించుకుంటుందో ఊహించలేవు" అన్నాను.

(16-వ పేజీ చూడుడు)

కర్ణాటక గ్రామసీమ

త్రాగుడు నీటికోసము తరలి వచ్చుచున్న కర్ణాటక కామినులు.

